

Leerweg van de ziel

Bij het spreken over ouder worden nemen we de aanvang van het leven als uitgangspunt. Je hebt immers een beginpunt nodig waar van uit je ouder wordt. Je kunt stellen dat een ziel die incarneert op aarde in een stoffelijk lichaam vaak al in de onstoffelijke wereld een bewuste keuze daartoe maakt. Dat houdt in dat de ziel voorgeboortelijk een inzicht heeft rondom het levenspad dat hij aangaat. Het houdt ook in dat een ziel al betrokken is op de leerdoelen die gesteld worden voor het leven dat voor hem of haar ligt.

Leerdoelen op de weg van bewustwording

Die leerdoelen zijn vaak pas te behalen via bepaalde situaties die de ziel tijdens het leven aandoet. Zo is het ook gegeven dat de ouderkeuze, het familieleven, de plek van geboren worden, maar ook de omstandigheden daaromheen functioneel zijn naar dat leerproces van die individuele ziel. Het maakt ook dat de lering moeilijker of andersoortiger is dan voorheen ervaren is. Eigenlijk wil de ziel tot een bewustzijnsverhoging komen.

Om bewust te worden van je bewustzijn op aarde heb je een aards leven nodig. Met andere woorden: in ieder mens ligt zielswijsheid en een ruimer bewustzijn dan wat de persoon kan doorgronden. Om dat als mens te leren doorgronden en er grip op te krijgen heeft de ziel niet alleen levenservaring nodig om dat bewustzijn door mogelijke levens heen verder tot uitbreiding te brengen, maar kan de persoon ook door interactief verkeer met anderen tot kennisvermeerdering komen.

Er zijn vormen van onderwijs en scholingsprocessen waaraan de ziel zich laaft: door intermenselijk contact, door de doorleving van de levensprocessen en - op een ander niveau - ook door kennisvermeerdering van wat vanuit het menselijk bewustzijn al verworven is op de aarde waar we leven. Een ziel kan zich - om wat ruimer te kunnen kijken - daar ook maatschappelijk bewust aan leven.

Iedere ziel uniek

Iedere ziel is zo uniek en eigen dat we elkander nooit kunnen toebehoren of de ander op onze maat kunnen krijgen. We mogen dat ook niet vragen want de ander dient uniek in de eigenheid te blijven. Als een ziel zich weer introduceert in het aardse leven is het vaak het aller-moeilijkste om deze uniekheid en eigenheid voor lief te nemen.

De spiegeling aan anderen kan soms zo sterk zijn dat je denkt dat je je moet aanpassen of op zijn minst op de ander moet gaan lijken. Zeker als mensen je dierbaar zijn, of wanneer mensen uiterst bestraffend zijn bestaat de neiging om je te gaan aanpassen. Je ziet vaak dat in de jeugd aanpassingen plaatsvinden waarin kinderen zich langzaam vervreemden van hun eigen eigenheid. Daarentegen hebben volwassenen vaak zielenpijn omdat ze voelen dat ze zich niet meer goed herinneren wat hun ware aard is.

Marieke de Vrij tijdens Beziel Ouder Worden op 3 april 2012

